

EL HONOR

En este mundo mundano lleno de sinsabores y tropiezos, hay una cosa que no puedo tragar. Eso es el batirse por el honor.

Nunca he considerado el honor como una materia imprescindible para la vida. Pero en este mundo mundano, como tengo dicho, hay estas personas pudentorosas que el mancharles su honor es trastocarles el corazón. La única solución equivalente a su restablecimiento la tienen en alojar en el interior de un cuerpo ocho onzas de plomo o echarse una estocada que haga brotar del cuerpo de uno de ambos un manantial de sangre que limpie el honor, como se limpia un trapo con media libra de jabón y una cuba llena de agua.

Pués no señor. Si a mi se me insultara y se infamara mi honor lo tomaría a paciencia. Si mi adversario persistiera insultándome le rompería su cráneo de un bastonazo. Pero nunca jamás expondría mi vida por una cosa baladí de una manera tan ridícula como es el cruzarse dos espadas o el dirigirse dos plomos.

De seguro habrá quien lea estas presentes líneas y decline mi modo de pensar sobre la cobardía y forme de ello un todo. Y eso a lo menos. Pués tampoco sería de extrañar que algún espadachín se sintiera ofendido con estas corrientes líneas, y tuviera la amabilidad de venirme a pedir una satisfacción y obligarme a una vergonzosa rectificación.

—Usted ha manchado mi honor! —supongamos dijese.

—Pues que se lo límpie una lavandera.

—Usted es un fanfarrón!

—No tanto, mi hombre.

—Usted se burla de mí!

—Pués mire no se equivoca.

—Le tiro el guante a la cara! —y supongan ustedes que lo arrojase.

5

CÉNTIMOS

U.P. 1919

MIRREX 13

AÑO III Sóller 17 Mayo de 1919 N.º 102

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre 0'75 pts.

Extranjero: Un año 6'00

—Pago por anticipado—

Correspondencia y Administración

Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

SETMANARI BILINGÜE, SATÍRIC Y DE BON HUMOR

—Pues sirva tirarme el otro, y tendré el par.

—Mañana vendrán mis padrinos!

—Que felicidad! Pués mire usted yo ya no tengo padrinos fallecieron hace años.

Y figúrense ustedes que después de sucedido esto se marcha el espadachín, hecho una furia, con los ánimos exaltados, me remite sus padrinos y yo se los vuelvo a remitir a él, con un rótulo de «Devuélvase a su procedencia» y me quedo tan fresco.

Y conformes con mis ideales halláñse a miles.

Y ahí tienen mis lectores a un periodista dispuesto a devolver todo ultraje e insulto, por cualquier forma, menos que con el batirse.

Y si la incredulidad, les obligara a no creer mis anteriores afirmaciones, que prueben ellos mismos de insultarme y verán mi solidez de ideales, pues les garantizo que solo lograrán salga de los límites de la amistad, y les endilgue un bastonazo.

Pero el batirme nunca.

LEO USA

Sa jugueta de na Xisca

Na Xisca es una pimpolla d'aquestas que van de tres qui'n agafa cuatro.

S'ompare qu'es un militar honrat y valent, (lo que li costà un bras, que deixà a sa guerra de Cuba), vol que sa seua fia sigue una dona condreta y una incompliant mare de famili. Per això la fa anà a es corte a fi de qu'aprengue de taya y così roba, una de ses feynas principals de sa vida familiar.

Però en gran descontent es militar veu que na Xisca d'u mes idea en sos enamorats qu'en ses feynas, lo que l'hey demosta sa seu mastressa.

Lañ passat pa sa fira, agafà sa fia y li digué:

—Escolta Francisca: ¿Quin lloc ocupas an es corte?

—Es lloc número 9.

—Y cuántas sou?

—Nou.

—Sa derrera?

—Això mateix.

—Idò assent així, enguany no hey

heurà jugueta per aquestas fíras. Si l'any qui ve no ets sa derrera conta amb sa jugueta.

Na Xisca es una atlota que detesta sa mentida, y per això ella mateixa digué que si li havían de comprá sa jugueta cuant no los sa derrera des corte, en tenia per una eternitat.

Vengué enguany, y cuant foren a sas fíras s'ompares la tornà agafà y li digué:

—Francisca quin puesto ocupas an es corte?

—Es número 7.

S'ompares jirà en coua, y comprà un preciós aro d'ó, que li costà trenta cinc duros y entregantlo a ne Xisca, li digué:

—Jes, te faix aquest regalo porque enguany no ets sa derrera d'es corte.

—Però mumpare—diu na Xisca, apretant s'aro dins ses sevas mans—jo encare som-se derrera.

—¿Qué vol di? L'any passat que no ocupaves es número 9 y enguany es 7?

—Si pero es porque sen han anades dues.

—.....

PEP NOV

Fíras de Sóller

Dissabte 10 de Maig

Sa festa v'asse salada, res d'es programa se fé perque lo únic que hey hagué fons una etsetlenta aigada. Y com podeu esperá sas sollericas amb rabi sa tancaren dins sa gabi y se posaren a roncà.

Diumenge dia 11

Per comensá molta d'aigo y va sotsehi aquest pic que qualsevol solleric no sorti sense paraigo. Poc després amb molt d'arranc arribaren bons lectòs molta gent y exploradós a replegà molt de fanc. Sas sollericas xalestas y es solleric remugant tots anaven mermulant aquestas passadas festas. Després per segui sa tanda v'arribà es governadó y amb sa seva grata unió de Felanitx una banda. Per fé sa festa acabada y ferla solemnament los rebé s'A-juntament, música y una arruixada.

Llevó fent mil teresetas y en sos merescuts honós s'obrí es Club d'Exploradós amb música aigo y cornetas.

Después de prenda recursos y mesurarlos en tassa hey hagué a sa nostra plassa música y molts de discursos.

Llevó el Cel se v'aclari y es bon governado atés es bombet ja v'havé pres y a Ciutat mos va parti. Sa processó acte seguit amb sa costüm de cad'any: sa barra de Ca'n Tamañi música y.... punt y finit.

Es vespre iluminació y músicas a balquena: y poñidas a s'esquena y llevó a dins es serró. Pareyas a cada pàssa y joves despreciats y vallaneras a plassa que mos tenen maretjats. Joves amb pocs dobbés sets y es cap plé d'il·lusións son atlota vol-bombóns y ells los compren.... canahuets.

Va partint s'animator tothom de dormí te fam y per allà sols quedam quatre gats y un servidó.

Dilluns dia 12

Es temps es de bona pasta, amb un sol que mos torram y ets exploradós mos fan una bellesa gimnasta.

Es capvespre es bon Firó, es tranyias, tenen sort pues tot hom sen va an es Port amb gran acumulació.

Per allà en Corona xerra y en Pep Serra fa s'exces y es pajessos per la terra ja xe-rrumban de demés.

El rey moro ve amb so cetro y en Pep Serra quis y zas ja li vol rebesa es nàs amb ses esmollas d'un metro.

Venen ses barcas al fi y desembarcan algunes y qui no vol rebre prunas ja's ho-rra comens parti.

Poc després sa processó per l'estil de sa passada y comensant sa vetllada sa hermosa iluminació.

Música com s'altre dia y truyé com es passat fins que ja tenim cabat es renou y s'alegría.

Tocan ses horas derreras y ara lectó te dec di: Anem tots cap a dormí que mos dirán calaveras.

BACALENET

Tenda de mobles GUIEM CALVO

d'en Carrer de sa Rectoria, 16—SÓLLER

Tallé de fusteria y mobles

Mobles de maderas sanas, fabricats en tal Tallé.

També fan de lo més bé portas, somiers y persianas.

Heu fan tot de lo milló.

Baratura y perfecció.

De sa Regió

DE MANCÓ

(Acabament)

—Maria Sentissimeta! Ell es com una bruixaria. Pero y s'ajuntament ¿qu'ha de fe aquesta maquina? ¿es Retgidós qu'han de porcatjá? —No, però, veus: es Concejals entrerán tots per sa porta de derrera es maquinista pegarà una rodada. —Y sortiran s'obressades per devant. —No, dona; sortirà tot ufans es Batle-President en so seu corespondent bastó en borles; segona rodada

y apareixarà es primé Tinent, altra rodada y ja tenim es segon Tinent y així sucessivament fins qu'hey quedí cap Retjido. Depués assegirem un poc de material compost de goma y pasta, roderà més aviat y sortirán per a quells tubos Alcaldes pedancos com a beyes que surten de dins una caera fins que tots es carres estarán provits. ¿Que algun d'aquests no cumples? altre vegada dins sa màquina rodada a s'enreves y surt per derrera desalcaldisat o siga dimitit. — Esta bé. Convendrá que posin marca de fàbrica perque no los mos baratin. — Es clà; per mes que recomenarem a totes ses poblacions que vulgueseu cortá discussions qu'adoptin aquest procediment.

NEY-NEY

DE LLUCHMAJÓ

Diumenge passat se celebrà sa grandiosa manifestació per reclamar tres viatges d'es tren a sa Compañía des Ferrocarril de Mallorca que a causa des grip havia suprimit y qu'encara no s'han dignat torná posá. Sa companyia contestà que nones.

Noltros creim que en companyias com aquestas formadas per caciques, a las bones no en treurán res. Lo milló es duró a s'enfront assent qu'es una cosa qu'es deu havé de concedí perque's justa y la demana es possible en massa.

Es nostre Alcalde comensa a sorti algo de sa inmovilidad en qu'es trobave y vataquí que lo primé que s'ha cuidat de f'ha estat presentarse a sa carniceria y fé devallà sa carn quatre céntims per terce; així es que la venian a pesseta y are la detallan a 90 céntims.

Es per descontà es furor d'ets engolosits carnícens.

L'i aplaudim senyó Alcalde sa seva infatuable actitud y feim vot perque no s'atrigue sa seva labor, assent qu'an es vení poble de Campos la venen a 0'60 ptas, sa terça.

DE MOSCARI

¿Està enterat s'ilustrissim senyó Bisbe de lo que passe amb so vicari de Moscari y na Dolores des carré de la Fluxedad? ¿No? Idó que pròcuri es sebreró, perque noltros xerrimosos de Moscari ja heu sabem de sobres y val més qu'el Bisbe sen cuidi y hey pósigue retjut perque si noltros heu hem de fe sobre an es lectos, pües seria escandalós.

Per avuy prou pero si no s'esmenda tal escàndol es Lloro Mut sen cuidará y vos assegur que se veurá qu'es Lloro ja no's Mut perque trobarán que xerra massa.

Pins la setmana qui vé, com esp que veurem es moviments d'aquestos dos antedesens, no puc di qu'heurem de fé.

Pero si no queden bé y segueixen sa pastura, los doneré mes censura que no heurán de manesté.

Es Lloro Mut

DE ALGAIDA

¿Està convénstuf senyó Pella de lo que li deya la setmana passada? Va veure vosté sa gran concurrenci qu'hey v'havé de congregants a s'anada a Cura? Aixó ja es gros per formatjada. Y lo mes mal es que ni ha hagudas de més grossas y mentres V. no posi remey a lo que li deya en so número passat aquest setmanari, seguirà haventni fins que a vosté el tendrán com un padás brut.

Lo que trob mes extrañ de vosté es qu'assent tant espinós (dispensi s'expressió) amb sos congregants que per no podé d'altra manera s'han haguts de retirar, que siga tan benévol amb sos que (com aquell de que li parla la setmana passada) han arribat a despreciar en totum, y consti que parl amb datos, pues se de bona tinta qu'hasta arribaren (aixó ja es es colmo) o més ben dit, arribá a proposá qu el destituïssen a vosté de Directo de sa Congregació per ferri un'altre que tal vegada no sab qu'es pesca.

EN XERRIM

Y ara dues paraulas an aquest poll. Trob d'extrañ que per volerl'é pintà tant y fé tant de illest, hagués fetas unas cuantas trestadas, crecjo, mes per falta d'il·lustració que d'altra cosa.

¿Y ahont s'ha vist may qu'un homo educat com pretens d'essé tú, sense assé congregant sa presenti com de sa Junta?

Procura esmendar-té que si no encara queda tela per rato.

Y si no't vols esmendá te promet darte ventim, y sa llengo d'EN XERRIM te jur t'enxerrimarà.

X. X.

D'ALARÓ

Xerredissa anticatólica alaronera. Catòlics y mascarats d'aquest poble d'Alaró vos vuy doná una llisso perque no estau educats.

Lo primé vuy començá pegant en verga o garrot y censurant s'alborot que sempre soleu armá.

Sempre feys mils desbarats tan dia fané com festivo en la «Canción del olvido» sempre pareix qu'estau gats. Procurau catòlics neos locos o sense servell de no armá aquest desgavell o vos faré quedá feos.

Afiliats en fanatisme a sa santa societat qui juga que no ni ha cap que sabi qu'es catolicisme? Idó aixó es vostro mal esterí y no sobre qu'es fent aixó no guauyau res y mascarau s'ideal.

Per avuy donc conclusió senyores a s'escrit meu si es que vos sàbige greu vos deman contestació.

UN GLOSADO NOVELL

DE BUNYOLA

EN TONI SENDERÉ

Música de «Soldado de Nàpoles»

(La Canción del Olvido)

Coro.—En Toni Senderé está tan rabiós que trina perqu'el me vá despreciá donya Catalina y a més porque fé constá amb gran desapego de que no'l volgué perqu'es carot té de mul renego.

Solo.—En Toni un cert dia envia a un rival seu Juan una carta detallant qu'el via de matà, però en Juan cas no li fé perque be sabia que's mes covart qu'hey havia era en Senderé.

Coro.—En Senderé ja ha caigut amb las talas normas y ha comprés que te las formas com un ruc pelut y a més qu'és un desgraciat y així es que per molt que fassa seguint festetjant tendrà cada instant una carabassa.

Es seu intím amic QUEVEDO

D'ESPORLAS

Sempre an aquest mon hey té qu'havé auercocs, y que consti que no son de cap auercocué.

Un d'aquests es aquell jove que festetja a Ca's Canonica a na Maria y que fa d'escribá a Ca'n Amer de Palma.

Resultà qu'aqueix subjecte estant amb una reunio de jovenetas los va di qu'en anà a Ciutat pessassen per aquí ahont estave y los faria una fotografia de gratis. Ellas no hey volian anà però tant remugá que a la fi hey consentiren y un dia que naren a Palma si aturaren y li donaren es rollet. Ell los va di si volian es retrato d'aquests de cinc duros, a lo que contestaren éllas que los bastave de dues pessetas; las fe trià sa forma, y les retretá. Después de fotografiadas ellàs demena-

EN XERRIM

ren que valia y ell tangué sa santa barra de cobrarlas las dues miserés pessetas.

Y no acaba sols aqui, s'escàndol sino qu'asta y tot no los ho envia conforma ellàs votian.

Aquest fa regalos grossos y per lo tant li advertim que sento així EN XERRIM li farà menjá ets seus hossos.

DE SA POBLA

Pareix mentida que a Sa Pobla sempre en pàssigué de grossas.

Hey a estebilda devora sa Plassa una obra pública que pareix que han format una societat cinematogràfica per prenda es pel a tots ets espectadós. Fan molta propaganda per totes ses funcions pero a s' hora de s'espectacle es públic se troba amb sa peculià lata de sempre.

De vertedé escàndol se pot taxá. Es perque es public no'hu sab; uns diven qu'es per sa mala instrucció des nous empresaris y altres perque s'empresa no pot o no hu sab sé d'altra manera.

Així es qu'es qui paga ses dificultats es és public. Per ventura ets se convendrà mes en viassen el pato a segà cañís a s'Albufera que de segú sen enten més que d'aquestas cues- tions y així es públic calmaria sa seva cólera, tan etsaltada que ja està a punt de proclama sa República a dit centro.

També los convendrà més no contractá aquestas bailarinas procedentes de Barcelona que fan obri uns uys com uns salés an ets horns, y fé empagahi a ses espectadoras molts de las cuales mols de pics se veuen precisades a tenirsé que tapa sa cara.

A tot aixó heu agrairiam an aquest jove de sa empresa.

Per avuy crec que los bastarà aquest avis y si no s'esmenden procurarem d'arlós brou de XERRIM qu'es un aperitiu disolvent de sa sorrieria.

UN ESPECTADÓ

DE MURO

Apreciats compatriotes: Crec que tendreu present que fà tres o quatre semanas que veniué an aquest setmanari un escrit que se referia a una jove que viu an es carré d'en Cuadrado a lo que per causa d'algunes ocupacions no havia contestat, pero ara que tenc temps dec dirvós qu'és que tengué s'ocurrenci de fé pública aquest extravagant fet, segons ell, podria tenir sa delicadesa de fé publicar sa seva vida sense olvidá de di lo que li passà aquest any passat, que v'arribà a no podé caminá a causa de que sen v'anà a uns toros, y v'assegat pes mitx d'es cos.

També heu pot afegí, de que festetja a lo menos en set o dotse atlotas y que no pot dura quinse dias amb una mateixa atlota. Y cnant l'han enjigat sa seva defensa se fon en mermulà e infamá sa jove y sa casa perque no h'ha pogut lograre seu intent.

No som mes llarga perque veix qu'aquest jove si tengués un poc de criteri a dins es seu cap no s'atravirà a di may cap mentida.

Si vol contestà que contest, però li dec advertí qu'és se tinta y papé encara no l'he acabada, y hev heurá tela per rato.

UNA COTORRA.

XERRIMADES

Reseña de ses firas segons dos joves de bon humò.

Dissapte dia 10.—Aigo.

Diumenge dia 11.—Aigo y un poc de sol.

Dilluns dia 12.—Sol y bosses buidas.

Es qui mes se distinjiren amb aquestas firas foren aquells dos ciclistas, tan valents.

Pes nostros uys verem qu'amb aquella vallanera de devora es Ciclets hey havia un poc massa d'amistat.

Jovenets sou atrevits y comensat amb mal toc vos donerem molt de foc fins que vos tenguem rostits.

Y ja que parlam d'aixó.

Un'altre cuadrilla de piñons amb pocas pessetas, tenguern ganes de ménjá vallanes pero com que sa seva bossa no permetia aquest extraordinari lujo, prengueren s'extravagant recurs d'ána de taula en taula de vallaneres suplicantlás los deixassin tastá ses esvases vallanes per veure si eran bonas,

Y resultà que a tantas de taulas s'acosaren y tantas de vallanas testaren que prengueren un atracón atsüberant.

Y aquells joves fent s'excés des fet sen vanagloriavan y no veyen qu'es taxaven de tacanyos y... res més.

UN PASTÓ

Senyó Directo: li agrahiré que tengui sa bondat de insertá aquestas sigüents retxes referent a un assunto, qu'es presentaçió hem va caure mes agre, qu'una metla borda.

Cuànt de s'Estació, sa música de Felanitx y sa de Sóller, el senyó Governadó, Autoritats civils y militars, Comissions, invitats y Exploradós sen anaren a inaugurar es «Club d'ets Exploradós de Sóller», tots es senyós y gent de viso entraren dins es local; ets atlots quedaren a s'intemperi, sufrint s'aigo y es vent, sense tenir paraigo y agotant sa barra. Ja's havé molt de barra! Un gran número d'atlots que sa bañavan per fé rendibú a personas grans y de llustre, y qu'alguns d'ells, es principals, perteneixen a sa Junta de Protecció a s'infansi!

Jo trob qu'això es un acte, digné de tota censura. Amb un aigo com aquella, que remuyava ses popas sense miraments, no era una cosa més fácil qu'es sumà, s'aplegà una pulmonia d'aquelles de moda, qu'en dos días vos duen cap dret a n'es Cementerí?

Digau que si, y fereu justici.

UN QU'HEU VÉ.

De sa señora Viuda de don Ignaci Figerola, propietaria d'es grandiosos «Majatzems de Sant Josep» de Palma, hem rebut un elegant Catàlogo ilustrat en figurins de Primavera y Estiu de sa present temporada, per señors y señores.

A més rebem mensualment es periódic que publica sa mencionada casa.

Agrahim ferm s'atenció y li tornam es camvi.

Per fé corre bolas y embusterias no heu ha cap poble com a Sóller.

Dilluns a vespre, pagaren el pato es músics de sa banda de Felanitx, se deya per tot arreu que no los volian donar sopà a la fonda y que per dit motiu, jaquell vespre no tocarian, altres que sa Comisió d'es testejos eran uns tranquils, perque no tingueren en conta qu'es pobres músics estaven cansats, que de las dues a las vuit, seguit seguit havien sonat y anat y vengut a peu a n'es Port, y enllac d'enviarlos a sopà d' hora, los feren anà a fé una serenata a n'es Batle.

Cuant tot va ésser entès y aclarit v'asse qu'es músics arribaren tart a la fonda motivat a havé anat a tocar unas pessetas d'es seu repertori a ca'n Prunera, y sa gran aglomeració de llorots que havien venguts per veura es firo, varen invadir ses taules qu'hey havia preparades per ells y sa posaren a sopà. Quant arribaren es músics, cansats y secs de busà no trobaren lloc per seura ni taula per menjá (y que per cert n'hi havia de gana).

Cansats de esperar y de fé mala cara, resolqueran anarsen en sa panxa aferrada a s'esquena a tocar a n'es cadafal de sa plassa d'es Castallet.

Pobres músics! Valga que cuant aca- baren a la fonda los donaren un sopà de primera, hasta ni havia que sa llepaven es dits. Sobretot aquell de ses uyeras.

FONDA LA PALMESANA

de Andreu Ramón

Carre de Cocheras, 3.—SOLLE

Forenses que visitau questa població sana y com tots necessitau menjá per no patir gana, a sa Fonda Palmesana trobare lo que sercau. Allà es es menje de primera y com un Bisbe se jeu, y tot aixó per un preu tan baix que vos fà riguera.

SOLLER.—Tip. de Salvador Calatayud